

Jegyzőkönyv

Készült a Csiha Győző Tagintézmény alkalmazotti értekezletéről **2011. február 02-án** 17 órai kezdettel.

Helye: Körösi Gimn. Szkk. Ált. I. Koll.
Csiha Győző Tagintézménye
4080 Hajdúnánás, Baross u. 11.

Jelen vannak: Szólláth Tibor polgármester,
Dr. Juhász Endre alpolgármester,
Török István önkormányzati képviselő,
Éles Béláné oktatási ügyintéző,
Gömöri József igazgató,
Harangi Zsolt igazgatóhelyettes,
Dr. Majoros Szabolcs kollégiumvezető,
az intézmény alkalmazotti közössége a jelenléti ív szerint,
valamint a Diákönkormányzat részéről a jelenléti ív szerint.

Téma: Hajdúnánás város tervezett közoktatási átszervezése

Gömöri József igazgató úr

Jó napot, illetve hát lassan jó estét kívánok mindenkinek. Most itt köszöntöm a polgármester urat, az alpolgármester urat és Éles Béláné szakreferenst is. Én jómagam köszöntök mindenkit még egyszer. Mivel elég sokan vagyunk és lehet, hogy a levegő nem lesz elég, én szeretném minél előbb rövidre zárni ezt a dolgot. Hosszú bevezetést nem szeretnék mondani, csak pár szóban, pár mondatban felvezetem ezt az egész fórumot.

Ugye ez arról szól, hogy a városban az oktatás átszervezésével, illetve az intézmények átszervezésével kapcsolatban most elindulni látszik valami. Ezzel kapcsolatban vagyunk most itt, mint ahogy tegnap is a székhelyintézményben. Én úgy gondolom, hogy polgármester úr el fogja mondani, azt amit itt bevezetőnkben el kíván mondani. És, mint tegnap is mindketten megállapítottuk, valószínűleg, hogy nem az óvodákról fogunk itt beszélgetni - persze az is szóba kerül, vagy kerülhet, én nem mondom, hogy nem - hanem elsősorban arról, ami minket, a közép fokot érinti.

Ezzel át is adom a szót polgármester úrnak.

Szólláth Tibor polgármester úr

Köszönöm szépen a bevezetést és én is nagy tisztelettel köszöntök mindenkit. Alapvetően én nem azzal a bonyolult körmondatokkal kezdeném, hogy azért kívánjuk átszervezni a hajdúnánási közoktatást, mert... Egy egyszerszerű ténnyt szeretnék közölni, vagy legalábbis szerintem ez tény, hogy az a rendszer, amit ma Hajdúnánáson közoktatásnak nevezünk az ebben a formájában nagy valószínűséggel nem fog tudni működni. Elég objektív okai vannak. Azok az épületek, amik ezt a célt szolgálják, azok olyan állapotban vannak, ami egyik része az arcpirító, a másik része pedig alkalmatlan arra a feladatra, amire most használjuk. Azt gondolom, hogy ha a város a versenyképességét meg kívánja őrizni, akkor legalább olyan feltételeket kell biztosítanunk, mint amit a környező településeken biztosítanak. Nyilván ez érvényes az óvodai képzéstől, egészen a középiskolai képzésig. Ha lesz kérdés a két másik szinthez, akkor ahhoz is nagyon szívesen válaszolok, de nyilván itt mindenkit inkább a középiskola szervezése (Tóth Imréné közbeszólása: az általános iskola is, elnézést) és az SNI,

igen arról is fogunk beszélni, de én ezt még a középiskola részeként kezelem, mert ez most még így van. Alapvetően, mint ahogy mondom, ez volt a mozgatórugója, illetve amikor elkezdődött ez az egész szakértés és a szakértésnek volt egy kimenetele, ami egy megállapítási sort tartalmazott, akkor volt egy közös megbeszélésünk az intézményvezetőkkel, akkor én azt kérdeztem az intézményvezetőktől, hogy azok a megállapítások, amelyek ebben a szakértői véleményben vannak ezek tükrözik-e azt a valóságot, amit ők a saját intézményeikben tapasztalnak. Érdemi cáfolat ebben a kérdésben nem született, ebből azt a következtetést vontuk le, hogy nekünk ebből a szakértői anyagból kell kiindulni és ebből az anyagból kell egy olyan elképzelést kialakítani, ami alkalmas lesz arra, ami a viták után egy új struktúrában és új módon működő hajdúnánási oktatást fog eredményezni. Reményeink szerint úgy, hogy nem évenként kell piszkálni ezt a rendszert, hanem olyan strukturális átalakítás lehet, amelyben a versenyképességünket meg tudjuk őrizni. Tegnap volt egy jó óras beszélgetésünk a székhelyintézmény pedagógusaival és a végén jöttünk rá, hogy egyszerűbb, ha azt a fajta vázát mondjuk el az elképzelésnek, hiszen nagyon sokan nagyon sokféleképpen értelmeznek bizonyos dolgokat. Én sem használom mindig jól, hiszen én sem vagyok egy oktatási szakértő és nem is szeretnék abban a színben tetszelegni, hogy oktatási szakértő lennék. Mostani elképzelésünk szerint, bár ez két opciós és egyedül a középiskolánál volt két opció, hogy hogyan fog alakulni a középiskolai szintnek a sorsa, én a „B” alternatívát támogatom, melynek a lényege az, hogy egy egységes intézmény jön létre, amely áll egy gimnáziumi egységből, áll egy egységes szakképzési rendszerből és áll egy kollégiumból. Ez lenne az érdemi változás. Alapvetően ez azt jelenti, mostani elképzeléseink szerint, hogy a B épületből visszaköltözés lesz ebbe az épületbe, ezen kívül az idei évet jelentős változás nem érinti, hiszen a beiskolázás abban a formában, ahogyan az meg van hirdetve természetesen meg kell történnie, azon változtatni nem lehet és nem is akarunk. Onnan a székhelyintézményből nyilván ide gyerekek nem jöhetnek, mert hely sincs, ahová jöjjenek, illetve nyilvánvalóan azt a véleményt, amely arról szól, hogy érettségiző osztályokat nem szerencsés ebben a stádiumban mozgatni, azt én abszolút el tudom fogadni, hiszen ezeknek a gyerekeknek az érettségi egy nagyon fontos pont lesz az életükben és ezt nyilván nem szerencsés megtenni.

A kollégiumról kell egy gondolatot ejteni. A kollégium a városközpontban van, mindenki ismeri. Nagyjából 1000-1200 m²-en van ez az épület. 80 fős eredetileg a kollégium, ebben jelenleg 29 gyerek van. A szakértő azt a kérdést tette fel - mivel a 160.000 Ft-os normatíva helyett 750.000 Ft-al működik – hogy döntse el a város, hogy mit akar a kollégiummal. Akarja-e működtetni vagy nem. Mind a kettő mellett van érv és ellenérv is. Mi azt választottuk, hogy szeretnénk a kollégiumot működtetni. Egyszerű és fontos oka van, azt gondoljuk, ha meg akarjuk őrizni a szakképzésnek és a középiskolai képzésnek a térségi jellegét, akkor szükségünk van kollégiumra. Egy olyan kollégiumra, amely tükrözi a szükségleteket és lehetőség szerint egy normális fenntartási költséggel lehet működtetni. Ez az elképzelés mondja most azt – de hangsúlyozom, ezek még nem döntések, ezek még előkészületi stádium – hogy a NOM épületében képzeljük el a kollégiumot. Ami jelenti, hogy mi azt mondtuk, hogy az emelet, de most jön az a szakasz, hogy jön egy építésmérnök, aki meg fogja nézni, hogy melyik része lesz alkalmas kollégiumnak. Ráadásul ugye úgy, hogy egy picit említsük az SNI-t is, hogy itt az SNI-s alsós és felsős csoport szeptembertől a jelenlegi Maklár épületében lesznek elhelyezve. Elkezdődik a Bocskai iskola épületének a felújítása. A végére fogják látni, hogy minden mindennel összefügg, hiszen minden mindennek a helyére megy. A Bocskai iskola nyári bezárása azt fogja magával hozni, hogy az épületét fel fogjuk újítani. Ez lehet az első lépcsője az intézményeink felújításának. Onnan a Bocskais gyerekek a pedagógusokkal együtt átjönnek a NOM épületébe, vagy az alsó vagy a felső szintjére, ezt még nem tudom megmondani, mert ezt majd a szakemberek fogják megmondani. Ha nem csak egy évben gondolkodunk, hanem a következő éveket is nézzük,

reményeink szerint, de ez a legoptimistább becslés, 2012 őszén előfordulhat az, ha a pályázatok szépen, simán mennek, hogy a Bocskai iskola fel lesz újítva és vissza tud költözni a Bocskai iskolának az a része, ami vissza fog férni. Hiszen ott jelenlegi elképzeléseink szerint 8 óvodai csoport fog elhelyezésre kerülni. Amennyi hely lesz még mellettük, az nagy valószínűséggel az 1-4. osztályt magába fogja foglalni. Az akkori Bocskai iskola 1-4. csoportjai vissza fognak oda kerülni. Azt hozza magával, hogy a 2011/2012-es tanévben egy kollégiumi szint lehet az épületben, de ha indokolt lesz a további kollégiumi résznek a kialakítása, akkor tulajdonképpen az egész épületben lehet kollégium. Ezt majd akkor kell látni, hogy milyen feltételek mellett fog ez működni.

Beszélni kell arról, hogy a tanműhelyek állapota egy sor kívánnivalót hagy maga után. Egyébként szerintem az előrehozott szakképzés is fel fogja azt vetni, hogy az alapozó év után próbáljunk meg a helyi vállalkozásokkal egy olyan kapcsolatrendszert kiépíteni, ami nem idegen egyébként a városban, hiszen ez korábban is így működött, amikor is a tanulók egy jelentős része tanműhelyekben kint a gyakorlatban, kint az üzemekben találta meg képzést. Azt gondolom, szerencsés lenne ezt abból a szempontból is ebbe az irányba vinni, hiszen sokkal gyakorlatiasabb lehet maga az az oktatás ahol képzés a valódi, életszerű gyakorlatban történik meg. Nyilván az alapozás a jelenlegi szabályozás szerint nem történhet máshol, mint magában az iskolában és az iskolához kapcsolódó tanműhelyben.

Nagyon röviden így szerettem volna összefoglalni, és természetesen ez még egy sor kérdést vet fel. Azt szeretném tisztázni, ami tapasztalatom szerint nem teljesen világos mindenkinek, hogy azok a határozati javaslatok, amik megfogalmazódtak, azok célokat fogalmaznak meg. Most vagyunk abban a stádiumban, amikor minden intézménybe elmegyünk, találkozunk a pedagógus és alkalmazotti közösségekkel és találkozunk a szülőkkel. Hiszen egy sor kérdés merülhet fel. Általában a pedagógusokat és alkalmazottakat az érdekli, hogy hogy fog alakulni a pedagógus vagy alkalmazotti létszám kérdése. És én ezt sem szeretném megkerülni. Alapvetően, amikor a szakértői anyag elkészült akkor is elmondtuk, hogy nem arra az egyszerű munkára készülünk, ami arról szól, az önkormányzatok ezt általában így oldják meg, megnézik, hogy mennyi a költségvetési hiány és ehhez képest visszavágnak a létszámból és így próbálják a költségvetési problémákat kezelni. Mi azt mondtuk, hogy bár ez egy egyszerűbb megoldás lenne, de nem tudja strukturálisan megoldani azt a problémát, ami egyébként szerintem középiskolai szinten alapvető oka az átszervezésnek, ami pedig nem más, mint hogy a város versenyképességét jelentősen rontja az, hogyha a szakképzés – és az egységes szakképzésről beszélek - ennek a szerepe visszaszorul a városban. Akkor, amikor arról a nyomorúságról kell beszélni, ami a hétköznapijainkat – legalábbis én azt látom, hogy a város jelentős részének a hétköznapijait érinti – ez pedig a munkanélküliség kérdése, akkor valóban érdemben kell arról beszélni, hogyha nem lesz fejlesztés a városban munkahelyek területén – nyilván ez vonatkozik a már meglévő helyi vállalkozásoknak a fejlődésére és ide betelepíteni vágyó cégeknek a fogadására – akkor azt a napi problémát, ami feszíti a várost, azt nagyon nehéz lesz kezelni.

Azt sem szeretném hosszabban feszegetni, hogy 2002 és 2008 között 0-18 év közötti korosztályból több, mint 900 gyerek tűnt el. Mondhatják azt, hogy jó, ez egy nagy szám, de attól a város még város marad. De abba kell belegondolni, hogy ezeknek a gyerekeknek 10-20 éven belül a város gerincét kellene hogy alkossák. Ez nyilván hiányozni fog. Ezek a gyerekek nem itt fognak családot alapítani, nem itt fognak lakást építeni, nem itt fogják élni a hétköznapijait, eltűntek a városból. Én azt gondolom, hogy az a város - aki mondjuk visszaemlékszünk egy jó tizenpár évet én amikor középiskolás gyerek voltam akkor amikor megkérdezték mondjuk valahol, ahol több településről voltak a diákok, akkor mi azt mondtuk, hogy 20000 fős település vagyunk. Ez még szerintem mindenkinek elevenen él az emlékezetében. Ma 17300 környékén van a város lakóinak a száma. Ez egy elég komoly változás és ez egy folyamatot ír le. Folyamatot ír le abból a szempontból, ha nincsenek

munkahelyek, az emberek elmennek, és hogyha az emberek elmennek, akkor nem nagyon marad más utánunk csak egy lepusztuló, előregedő város. Mi nem kevesebbet tűztünk ki magunk elé, mint hogy ezt meg kell változtatni és ehhez stratégiai kérdés a hajdúnánási szakképzésnek a kérdése. Igazából most egy örömteli beszélgetés is lehetne – bár a feszült arcokon nem ezt látom, hogy erre készülnek, hogy örömteli beszélgetés lesz – mert én azt mondom, hogy a szakképzés helyzetének a javulása ebben a teremben mindenkinek az érdeke és szerintem elkötelezett hívének kell lenni mindenkinek. Mi ebben vagyunk eltökéltek és szeretnénk, ha ezt meg tudnánk tenni.

Még egy fontos dolgot szeretnék kiemelni. Múlt év novemberében én egy létszámstopot kértem az intézményvezetőinktől, ami azt jelenti, hogy befelé nem engedünk a rendszerbe embereket, ami azt jelenti, hogy nyilvánvalóan ez jelent egyfelől feszültséget, mert nyilván nyugdíjjal, egyéb úton-módon kerülnek ki az emberek a rendszerből, de nem mesterségesen piszkáljuk ki őket a rendszerből, hanem például az idei évben nekem a kollégáim azt mondják, hogy nagyjából olyan 10 és 15 közötti nyugdíjas lesz a rendszerben. Azt hiszem 10-15-en mennek ki, ha nem engedünk be a rendszerbe vagy csak ha nagyon muszáj lesz, akkor ez azt jelenti, hogy - bár az a fajta létszámnak az apadása, amit egyébként meg lehetne csinálni akár osztályösszevonásokkal, vagy más egyéb módon, amit egyébként nem kívánunk megtenni – azok nem 1 év alatt, de 1, 2, 3 év alatt ez meg fog történni. De ez úgy fog megtörténni, hogy lesz egy egész városra kiterjedő létszámgazdálkodás, ami azt jelenti, hogy nem pici dobozokban gondolkodunk, hogy ez az iskola ez a pedagógusközösség, mert azt mondjuk városi szinten nézzük. Nézzük ezt a pedagógusok szempontjából és nézzük ezt a takarítók szempontjából is. Ma hallottam, hogy ez egy komoly dilemma itt, hogyha megszűnnek a „B” épületnek a dolgai, akkor mi lesz a takarító néikkel. Az ősszel elég sok takarítónak lejárt a szerződése és azt kértem, hogy ne hosszabbítsunk szerződést, pontosan azért, hogy azt a feszültséget, ami nyilván várható, azokat tudjuk kezelni. Hanem azt jelenti, hogy a rendszeren belül fogjuk keresni a helyét azoknak az embereknek, akiknek esetleg ezzel az átszervezéssel sérülne a munkalehetősége. De hangsúlyozom, nem az a cél, hogy kitegyük a rendszerből az embereket, hanem a rendszeren belül próbáljuk megkeresni nekik a lehetőséget ahhoz, hogy tovább tudják végezni a munkájukat.

Talán még egyetlenegy gondolat, amit csak ismételni szeretnék. A hajdúnánási szakképzésben elengedhetetlen, hogy azok a feltételek, amelyek most vannak, egy jelentős és pozitív irányú változáson menjenek át, hiszen versenyben vagyunk azokkal a környező településekkel, akik ugyanezekre a gyerekekre szeretnék szakképzést alapozni. És nyilvánvalóan az a feltételrendszer, amivel mi rendelkezünk – hiszen az egyik intézménybe 40%, a másik intézménybe 30% nem hajdúnánási gyerek jár - azok a szülők, akik Dorogról, Újfehértóról, a környező településekről nézik a településeket és nézik azokat az iskolákat, hogy hova hozzák a gyerekeiket, azok összemérik, hogy azon a településen, ahol éppen vizsgálódnak ott milyen körülmények között és hogyan kapja meg a gyereke ezt a képzést. Ezt szeretném, hogyha közösen elfogadnánk, hogy ebben a versenyben nekünk helyt kell állni, mind a hajdúnánási gyerekekkel, mind azokkal a gyerekekkel, akik egyébként a környező településekről érkeznek, vagy érkezhetnek erre a településre. Ebből a szempontból nagyon fontos, hogy az idei beiskolázási évet is azzal a nyugalommal és azzal a hittel próbáljuk megtenni, és amikor szülők érdeklődnek, akkor ne akarjuk őket elbizonytalanítani, mert az nem fog jól tenni az iskolának. Én mindenkinek azt mondom, és ugyanezt fogom mondani egyébként az általános iskolákban is, amikor megyek sorba, hogy nyugodtan jöjjenek ide a gyerekek Hajdúnánásra, sőt biztatni fogom őket, mert igyekszünk magán a körülményeken javítani, és nyilvánvalóan ez az ő szempontjukból is fontos. Én arra a veszélyre szeretném felhívni a figyelmet, ha most itt elkezdjük túlreagálni ezt a mostani átalakítást, nehogy abba a hibába essünk, hogy azokat a szülőket bizonytalanítsuk el, akik azon lamentálnak, hogy hová vigyék, hová írássák a gyerekeiket.

Ennyit szerettem volna és természetesen minden kérdésre szívesen válaszolok.

Török István képviselő úr

Tisztelettel köszöntök én is mindenkit, a jelenlévő tanárokat, dolgozókat. Sokan feltehetik a kérdést, hogy egyáltalán mit is keresek én itt. Ugyanis hát a polgármester úr meg a vezérkar talán azért nem lepődött meg, mert tegnap a gimnáziumban bejelentettem, hogy eljövök ide. Ennek két oka van. Egyik oka az, hogy elsődlegesen, mint vállalkozót, de főként, mint helyi területi kamara elnökét, mint megyei vidéki kamara alelnökét rettentően érdekelt, szinte az önkéntes kamarai tagság megalakulása óta, hogy hogyan is alakul a szakmunkás helyzet, a jövő szakembereinek hogyan történik a képzése, milyen szakembereket bocsátunk a vállalkozók részére. Ezért, mint megyei szinten is, azért sikerült országos szinten is hallattatni szavunkat, rettentő sok változás történt a szakma területén, amit ez a kormány is igenis tovább visz. Az hogy a szakképzés, szakmunkásképzés, vállalkozói réteg közelebb kerül egymáshoz és a kamarához fog tartozni rengeteg olyan ellenőrzési, koordinálási munka, ami eddig országos szinten intézkedtek, döntöttek. És mivel ugye a kamaránál még van egy pár évem, mivel választás ott is nemrégén történt, tehát úgy érzem, nagyon sokat tudok segíteni, hisz eddig is igyekeztem én itt idefigyelni, van akinek öröme ugye, anno vezérkar csere, van akinek bánatára. De idefigyeltem, a jövőben és a jelenben is még jobban oda szeretnék figyelni. Az is tény, hogy a jelenlegi önkormányzati testületben ilyen icuri-picuri a szavam, de mivel azért azt én bármi legyen, szeretem hallatni, úgy érzem bizonyos dolgokat be tudok folyásolni. Tehát amiért én szót kértem, örülnék, ha az igazgató, a második személyi igazgatónő nem itt a hátunk mögött ülne, hanem ott a vezérkarba, mert ez is sajnos valahol mutatja ennek az intézménynek a szerepét. S azt is el kell mondanom, mert nem akarok még egyszer szólni, hogy ugye én sokat vizsgáztatok aránylag, mint kamarai vizsgabizottsági tag, itt is, a gimnáziumban is. Én úgy érzem, sajnos az előttünk történt változásokkal az, hogy amióta a gimnáziumhoz tartozik elsőszámú vezetésként ez az intézmény, ez nagyon magára lett hagyva. Ezen egyértelműen változtatni kell bizonyos dolgokat. Mivel az egész szakképzés, szakoktatás, a rendszer egy intézmény alá, egy vezetés alá kell, hogy kerüljön, nagyon örülnék annak, ha ez változna olyan értelemben, hogy igenis itt egy felelős önálló olyan vezető legyen, aki igenis itten össze tudja azoknak az értelmes embereknek fogni, oktatóknak, tanároknak a gondolatait, amivel előrébb tudjuk vinni a helyi intézménynek a működését is, legyen az gazdálkodás, oktatásszínvonal és a vállalkozók és tanárok közti együttműködést is. Úgy érzem, hogy ha valaki figyelte a Nánási TV-t, a TISZK megalakításában is nagy szerepem volt, az a régi önkormányzati ugye, amikor kértem a polgármester urat, hogy okvetlen menjen el. Mondta – vissza lehet játszani - „Menjen el Török úr”. Hát én nem, mert mondtam, hogy a polgármester úrnak kell elmenni, mert már akkor látszott, hogy a TISZ-kek milyen komoly támogatásokat fognak, pályázati pénzekhez juthatnak.....szervezés, összefogás. Mivel versenyhelyzetben vagyunk, a polgármester úr elmondta, nem mindegy, hogy Hajdúnánás milyen helyzetbe kerül. Én azt kérném, hogy tényleg mondják el a véleményüket, ha esetleg most nem, akkor fogalmazzák meg. Ha nem merik megfogalmazni a polgármester úr felé, fogalmazzák meg felém. Higgyék el én régen is tartottam az elvemet, azaz nem embereket kijátszva mondtam el a véleményemet, hanem tényleg az iskola érdekében próbálnánk segíteni, próbálok segíteni. Tehát én arra biztatnék mindenkit, hogy ha kiforrott az intézmény összességét, az oktatás képzését, a tanári karnak a minél nagyobb elismerését, az intézménynek minél nagyobb elismerését szolgálja, akkor igenis legyenek szívesek ezeket elmondani, mert csak szóból ért a magyar és összefogásból. Köszönöm szépen és elnézést, hogy ilyen sokat beszéltem.

Szólláth Tibor polgármester úr

Én nem szeretnék senkit befolyásolni, de szerintem egyszerűbb lenne itt elmondani, és akkor nem kell üzengetni. Hatékonyabbnak tűnik nekem.

Szalka János gyakorlati oktatásvezető

Engem ez a B épület kérdése hidegzuhanyként ért itt hirtelen, merthogy eddig folyamatosan csak arról volt szó, hogy a felső szint, az alsó szint az a szakképzés. Ha ez nem így van, akkor beszélhetünk a szakképzés előtérbe helyezéséről, itt megint csak rosszabb helyzetbe kerültünk. OKÉ, most visszaköltözünk ide szükségtermekkel, úgy gondoltuk, hogy persze belefér, 1-2 évig összehúzzuk magunkat, aztán majd lesz valami. De arról megint nem esett szó, hogy: tanműhelyek kérdése? Mert mi gondoltunk arra, hogy a B épületben, hogy az alján esetleg, de ha az kollégium lesz vagy valami, akkor mi történt. Még kisebb helyen vagyunk, még rosszabb feltételek között és még inkább nem fog ide jönni a kutya sem.

Szólláth Tibor polgármester úr

Ez kérdés?

Szalka János gyakorlati oktatásvezető

Igen. Erre van e valamilyen koncepció, hogy ez hová fog kifutni? Mert, ugye ha csak sorolom. Kellene mindenképpen egy építős tanműhely, mert épp ma szintvizsgán jegyezték meg, hogy a tavalyi szintvizsga elnökünk nem kérte ide magát, mert tavaly egy picit megfázott. Mert 5 fokban kint az udvaron, meg fűtetlen épületben falaztak. Aztán az egész város végignézte, hogy a Béke Tsz-ben milyen szörnyű feltételek között vannak a mi diákjaink. Mármost, ha nem tudunk bent egy vasas alapozó műhelyt csinálni, továbbra is fent kell tartani a Béke Tsz-beli műhelyeinket. Aztán beszélünk itt lányos szakmákról, hogy kellene indítanunk, mert rotációs rendszer. Itt ebben az épületben mi csak az elméleti képzés feltételeit tudjuk – szűkösen – megteremteni. Mi lesz a gyakorlati képzéssel?

Szólláth Tibor polgármester úr

Köszönöm. Igyekszem rá válaszolni. Mint ahogy mondtam, most egy évről beszélünk. Hogy mi lesz a következő évben, azt nem tudom megmondani. Eleve a kollégiumnál is azt mondtam, hogy azt kell megnézni, hogy lesz e szükség nagyobb létszámú kollégiumi kapacitásra, mint ami most van. Ha nem, akkor nyilvánvalóan ott van most az a szint, ahol szakképzésről beszélünk. De hangsúlyozom, szerintem anélkül, hogy mi ebbe az egész rendszerbe belepiskáltunk, anélkül is változások lesznek, hiszen az előrehozott szakképzés elég komoly változásokat fog hozni a szakképzés területén. Ezért mondom azt, hogy alapvetően én nem azt gondolom, hogy itt kell minden gyakorlati képzést biztosítani az épületen belül, vagy az udvaron belül, hanem ehhez kell olyan feltételeket teremteni, hogy egyébként a helyi vállalkozások számára vonzó legyen az, hogy valaki mondjuk tanulókat fogad. De alapvetően egészen biztos annak a vizsgabiztosnak igaza lehetett, mert nem biztos, hogy ilyen feltételek között kell ennek megtörténnie. Erre áldozni kell. Ez azt jelenti, hogy erre forrásokat kell bevonni. Ha arról beszélünk, hogy versenyképesség javítása, az egészen biztos nem azt jelenti, hogy változatlan körülmények között kell megtörténnie. Erre a városnak áldoznia kell. Erre meg kell keresni a lehetőséget és meg kell keresni a forrást. De egy fontos dolog. Ez nem fog egyik napról a másikra menni. Mint ahogy most megnézzük a városban azokat az intézményeket, amelyek oktatási intézményként szolgálnak annak a jelentős része az majdnem hogy alkalmatlan jelen pillanatban a feladatra. Ez az óvodáktól kezdve az általános iskoláknak egy része is. Ha a Bocskai iskolát nézzük – és nem megbántva az ott dolgozókat, vagy az ott tanuló gyerekeket – nyilván ez nem az ő problémájuk – hiszen itt van egy fenntartó, ez a fenntartó pedig a városi önkormányzat. Az, hogy ezek az épületek

megépültek 30 éve, 40 éve, 50 éve, melyik mikor, az nem annak az épületnek a baja. Egy épületet karban kell tartanai. Meg kell nézni a Kasza úti óvodát, a Kasza úti óvoda rohad ki belőle az összes nyílászáró, olyan állapotban van. 30 éve épült, most ünnepelték hogy 30 éves. Ott van a Dorogi úti óvoda, most kell egy hirtelen csőtörést megjavítani. Ebben az évben már volt egy armatúrarobbanás egy csoportszobában. A szakértők szerint, vagy a szakemberek szerint azt mondják, hogy az egész elektromos rendszerét úgy kéne kicserélni, ahogy van. Gyakorlatilag az egész épületet generálisan kellene felújítani. Ez azt jelenti, hogy nyílászárók cseréje, teljes tetőszigetelés, hőszigetelés kívülről, teljes gépészet csere lenne szükséges. És ez egy intézmény, de szinte 6 vagy 7 olyan intézmény van, ahol ezt mindegyiket meg kellene tenni.

Arról nem beszéltem, bár lehet, hogy hosszabban lehetne arról beszélni, hogy 2011 és 2014 között ez az év lesz, amikor még lehet pályázni érdemben olyan forrásokra, amiből fel lehet egyébként újítani épületeket. 2014-ben jönnek majd be friss pénzek, de 2014 az elég messze van még. Tulajdonképpen, ha valaki figyelte a környező településeket, vagy mondjuk az országos tendenciát az elmúlt négy évben van olyan település, hogy az összes intézményét felújította, van olyan település ahol nyilván a lehetőségeikhez mérten igyekeztek az intézményeiket felújítani. Sajnos nekünk egyet sem sikerült, miközben időzített bombaként itt ketyeg egy olyan épületállomány a városban, ami egyszer csak ránk fog borulni. Most van arra lehetőség, hogy elkezdjük egyesével, vagy tömbösítve, de pályázni most fogunk tudni, hiszen ezek a pénzek el fognak fogyni, és 2012-ben, 2013-ban nem lesznek ilyen jellegű források, mint ahogy hangsúlyozom, 2014-ben fognak jönni be azok az új, friss pénzek, amire majd lehet pályázni. De hogyha így haladunk, az bármikor előfordulhat egy-egy intézménynél, hogy télen fagyszünetet kell elrendelni, mert egy kazán vagy tönkre megy vagy tönkre megy a fűtési rendszer. De ez vonatkozhat az elektromos hálózatra, bármire. Nem nagyon van mire várnunk, biztos, hogy meg kell tennünk, s erre, - ugye ez felmerült a közmeghallgatáson - hogy ez pénzbe kerül. Valóban pénzbe kerül, de ez nem fog magától megjavulni. Ezt tudja mindenki. Hiába ülünk hátratett kézzel, magától egy épület nem fog felújulni. Ott azt a példát mondtam, ami arról szól, hogy van két család, mind a két családnak van egy leromlott lakása. Az egyik család fogja, felvesz hitelt, s ebből a hitelből felújítja a lakását. Majd jól kiszámíthatóan, abból a megtakarításból, ami egyébként a lakáson keletkezik, a fenntartási költségekből, abból nagyjából vissza tudja fizetni a hitelét. Míg a másik család nem újítja fel a lakását, és a felvett hitelből fizeti a rezsijét a lakásnak. Szerintem az első család sokkal logikusabban és sokkal ésszerűbben gondolkodik. Szerintem nekünk nem kell butábbnak lenni, s egy önkormányzatnak nem szabad rosszabb gazdájának lenni a saját tulajdonának, mint ahogy általában a hétköznapiakban az emberek gondolkodnak. Épp ezért azt mondom, mi se legyünk ostobábbak, hanem próbáljunk meg egy olyan egyszerű józan paraszti logikával gondolkodni, mint ahogy azt egyébként a családok teszik otthon. Ne legyünk rosszabb gazdái annak a vagyonnak, ami ránk van bízva, mint ahogy ezt kell tenni. Lehetett látni azokat a képeket, ami jellemzi az intézményeinket. Nyilván egy megelőző tervszerű karbantartás az hiányzott ezeknél az épületeknél. Sok oka van. Közmeghallgatáson azt mondták, hogy mert az intézményvezető nem csinálta jól. Nyilván az intézményvezető akkor tud ilyen jellegű felújításokat csinálni, hogyha kap hozzá valami fedezetet. Az elmúlt évek nem erről szóltak, az elmúlt évek arról szóltak, hogy minden maradjon így ahogy van, és majdcsak lesz valahogy. A majdcsak lesz valahogy az ide vezetett. Szerintem nem logikus most várakozni, el kell kezdeni a felújítást, még akkor is, ha egyébként vannak bizonytalansági tényezők. Mint ahogy mondtam alapvetően ez a mostani átalakítás ez egy nagyvonalakban való átrendezését jelenti a hajdúnánási képzésnek. Nyilvánvalóan – és ezt nem is szabad kizárni – a következő években ennek a finomhangolása kell, hogy legyen, mert nem hiszem, hogy ez egyszerre fantasztikusan működő közoktatássá fog válni. Nyilvánvalóan, ha helyes lesz az irány – én ebben bízom, hogy helyes irányt tudunk

választani – utána azokat a finomhangolásokat kell megtenni, ami már arról szól, hogy ha a gyakorlat azt hozza, hogy esetleg ebben, vagy konkrét dolgokban – és most nem nagyon akarok részletekbe belemenni, mert abba el fogunk veszni – van módosításra igény, vagy a szakma azt mondja, hogy lehet hogy ez az egyik része az jó, de a másikon kell majd változtatni, akkor valóban végig kell azt majd gondolni, hogy egy-egy ügyben kell változtatásokat véghez vinni. De szerintem most nagyvonalakban kell azt meghatároznunk, hogy hova akarunk eljutni.

Pappné Fülöp Ildikó tagintézmény-vezető asszony

Én azt szeretném, nyíljon meg a közösség, csináljunk egy közmeghallgatást. Nagyon konstruktívak vagyunk, költözünk. Ezt beszéltük meg, éppen amikor megérkezett a vendégsereg, hisz tervezgettük mit hova fogunk rakni. Én nagyon szívesen felajánlom polgármester úrnak a tanulószervezésről írt szakdolgozatomat, ugyanis az bemutatja körülbelül azt, hogy a mi Csihás diákjaink milyen városokban, milyen lehetőségekkel tudnak tanulásszervezéssel elhelyezkedni és ebben talán a legnagyobb gond az, hogy lesz itt egy olyan képzési rendszer, ami 3 éves képzésként 2015/2016-os tanévre áll be tisztán. Addig folyamatosan párhuzamosan fog menni a 3 éves képzés, ugye az indul befele, s a 2+2 fut ki. Ezt a millió szakképzésben tanuló gyereket nem fogja tudni a város, a környék vállalkozói rétege felvállalni, mert most sem tudja. Én abban a szakdolgozatban azt mondtam, ha a mostani törvényi lehetőségek kevesek, akkor kényszerítő eszközöket kell - foglalkoztatottak, betermelt jövedelem stb. alapján – tenni majd a cégek felé ahhoz, hogy ez az együttműködés, amiben én is optimistán bízom, hogy egy év után kimegy, mert a gyerekek ott kell a szakmát megtanulni, ez megtörténjen. Tehát itt tényleg a kamara együttműködésére nagyon kell, hogy építsünk, meg hát a vállalkozók ígéretes hozzáállására.

Mit írtam ide? Közmeghallgatás, ott voltunk. Ne haragudjanak, de én azt mondtam a kollegáimnak, hogy így a szakképzést, ahogy ott negatív színben beállította a város lakossága, és mindegy ki szól hozzá, mindig ez jött ki, hogy valami nem jól működik, meg hát ne keverjük a másik képzést, mert azzal csak leromboljuk, hogyha más szintű képzések közé keverjük. A tagintézmény kollektívája is megkapta a maga beosztását a végzettségéről, tehát mi úgy jöttünk el a közmeghallgatásról, hogy igazából minnek is képzünk. Mi azért képeznénk, hogy a jövőnek 20 év múlva 30 év múlva szakembere legyen. De valahogy nem ezt látják bennünk, nem ez a kialakult kép rólunk.

Nagyon jók és nagyon támogatjuk azokat a pozitív hozzászólásokat, amit tesz polgármester úr. Én ugyanezt megtettem tegnap egy szülői értekezleten, hogy a szakképzést reklámozzam, de nem mondom meg, mivel találtam szemben magam. Hogy az öt tanuló közül, aki hármas alatti átlaggal rendelkezik a 8. osztályban, egy akar jönni szakmunkásképzésbe és 2,7-el simán a Körösi humán szakmacsoportjára kívánja a gyermekét továbbtaníttatni a szülő. És hiába győzködtem, hogy hozd ide építész szakmacsoportra, csinálj belőle kőművest, festőt, mert valószínű, hogy gyermeked nemcsak tanulási nehézséggel küzd, hanem egyébekkel. Nem, mert vannak tévképek, hogy az ő gyermekét az SNI-sek közé fogják berakni. És kézzel-lábbal kell magyaráznom, az egy elkülönített képzés, a szakiskolai 9-10. meg egy másik képzés, amelyre ugye épül majd a szakképzése. Sajnos azt is látnom kellett, hogy bizony az osztályfőnök is úgy találta a dolgokat, fel volt írva a székhelyintézmény kódja, az összes székhelyintézményben indítandó szak és annak a kódja. A Csiha épp pedig megemlítve telephelyként, és miután én vettem a fáradtságot és egy fotót készítettem magamnak arról, hogy mi van a táblán, akkor ímmel-ámmal felkerültek a ránk vonatkozó szakközépiskolai szakmacsoportok is. Tehát sajnos egyes általános iskolákban magát a szakképzést nem támogatják az osztályfőnökök a nyolcadikos gyerekeiknél. Ez nem mostani tény, ez hosszú évek ténye. S nagyon örülünk, amikor egy szakmunkás gyerek kijön hármassal az általános iskolából, itt ne adj isten ötös, és szakképzésben is négyes, mert mi azokra a gyerekekre

vagyunk a legbüszkébbek. Szoktam mondani, hogy mi mindenből szakembert fogunk képezni, ha hagyja magát. Csak hozza ide a szülő a gyerekét. De így, amikor győzködni kell arról, hogy 3,5 alatt ne add már szakközépbe, mert nem fog boldogulni, és én kapok a szülőtől, hogy miért merem ezt mondani, akkor nem sok esélyünk van.

Nem panaszkodom, de ott az igazgató úr azt mondta – lebuktattam – hogy a Kőrösiben csak gimnáziumi képzés fog folyni, bezzeg a Csihában a szakképzés. Én úgy ráztam a fejem, hogy a szülők azon röhögtek. Mondtam, hogy nem, mindenki, ahogy itt is mondják, oda jelentkeztesse a gyereket, ahova szeretné, azért egy kicsit jól átgondolva. Nincs ilyenről szó. Valami változás lesz, de nem a gyerek képzését fogja érinteni.

Ez csak a jelen helyzet, hogy nem biztos, hogy szerencsés volt a középfok átszervezését pontosan a beiskolázási szezonba berakni, mert tényleg megteszünk mindent ahhoz, hogy a Bocskai tudjon költözni, hogy mi beköltözünk. Olyan szükségtermeket alakítunk ki, ami soha nem volt terem, de megoldjuk, hisz a 10-14 fős szakmacsoportokat berakjuk. Csak ezért cserébe mi hosszútávon ezt a tanműhelyet is például odagondoltuk mellé. Ugye valamit valamiért. Ne az egyik intézménynél a „fünyíró elv” menjen, mert mi optimistán tényleg ebben bízunk, emelet kollégium, általános iskola nem egy év alatt, mondjuk két év alatt kifut, addig rendbe lesz tényleg a Bocskai rakva és utána lesz lehetőségünk valamennyire visszaköltözni. Most én is egy kicsit, mint a gyakorlati oktatásvezető kollégám, elszontyolodtam, hogy: „Hüha, akkor most merre tovább?”

Szólláth Tibor polgármester úr

Lesz, remélem más hozzászóló is. Alapvetően szerintem nem részünkről hangzott el a közmeghallgatáson, az amit tagintézmény-vezető asszony mondott. Nyilvánvalóan, amiről meg a tagintézmény vezetője beszélt az nem egy mostani folyamat. A szakképzés és a szakmunkás megítélése, a presztízse az nem túlságosan magas Magyarországon, ez baj, ez egy hiba. Én ebben az intézményben végeztem, most a város polgármestere vagyok. Én azt gondolom, hogy el lehet jutni a szakképzésből – nem azt mondom, hogy nagyon magas szintre – de én mindig hálát adtam az Istennek, hogy én szakmunkásként kezdtem az életemet. Én 14 évesen fél hatkor ott kellett állnom az izzóban satupad mellett és Pongor Miklós bátyám, hogyha nem voltam ott, akkor megkérdezte, hogy mi van. 14 évesen megtanultam, hogy van rend és van fegyelem. Szerintem ez egy fontos dolog. És én ezt sosem szégyelltem aztán én mentem az életem során és tanultam, mert igényem volt rá. De alapvetően valamit elrontottunk. Én nem azt mondom, hogy ez a közösség, országosan van ez elrontva. Akkor, amikor 16 éves korban akarjuk a gyereket arra rászoktatni, hogy van fegyelem, és valamit teljesíteni kell. Csak lehet, hogy az a kor már nem az a kor, amikor olyan rugalmasan áll egy gyerek hozzá, mint 14 éves korban. Nem véletlenül volt az úgy kitalálva és én ennek örülök, hogy ez a folyamat vissza fog fordulni és lesz rendes szakközépiskola – én a rendest azon értem, hogy a 4. év végén szakmát fog kapni és érettségit fog kapni – és lesz rendes szakképzés, ahol 3 év alatt szakmunkásbizonyítvánnyal fog rendelkezni. S ha lesz egyébként más igénye, és tovább akar tanulni, akkor lesz rá lehetősége, mert meg tudja tenni. De fordítva ez nem működik. Hány olyan fiatal gyereket ismerünk, aki leérettségizik, elmegy valamilyen főiskolára, és egymás közt is „büfészaknak” hívják, elég hosszú ideig kell ülni a fenékén, elég sok félét végig kell ülni, ha nem sikerül, majd sikerül a következő, a végén van egy „majdnem diplomája”, mert nyelvvizsgája már nem lesz, mert az már nehéz dolog, ül, ő már majdnem diplomás, de ő nem akar már dolgozni, ő már nem akar kétkezi munkát végezni, mert ő diplomás. Elhitetjük vele, hogy számára, hogy félig-meddig diplomával rendelkezik, az majd megoldja az életét. Közben nem. A diploma – tudomásul kell venni – úgy leértékelődött, sajnos, hogy az a tömegképzés hozza, ami az elmúlt húsz évnek a produktuma. Ezzel most nem tudunk mit kezdeni. Ez a helyzet. Ebből egészen biztos, hogy valami kiutat kell találni. Szerintem a mostani irány az egy jó irány. Ráadásul én éltem Németországban,

ahol már akkor is és most is azok a szakmunkások, akik ott szakmunkásként élik az életüket, magasabb életszínvonalon teszik ezt, mint némelyik diplomás. Mert megbecsült emberek, mert ahova mi most eljutunk ők már eljutottak 20 éve. Mert hiány van azokból a szakmunkásokból, amelyekből, azt mondják, akik értenek hozzá, hogy Magyarországon is pár év múlva a kőművest, az ács-állványozót nagyítóval kell majd keresni, meg majd gondolom, hívjuk őket Erdélyből, vagy hívjuk Kárpátaljáról, mert ott még talán van szakképzés. De hogy ez ne így legyen, egészen biztos vagyok benne, azokat az aggodalmakat is belekalkulálva, amiket János mondott, hogy igenis, hogyha arról beszélünk, hogy jobb szakképzést szeretnénk, ahhoz feltételeket is kell biztosítani. Ez nem fog magától megtörténni. A kollégium sem fog magától átalakulni, az nem lesz magától egy jó minőségű kollégium. És ha valaki kollégiumba akarja a gyereket adni, az meg fogja nézni, hogy Bősörményben milyen kollégium van, Polgáron, Tiszaökon, a többi településen milyen kollégium van. Én nem jártam ebbe a kollégiumba, csak vendégként voltam, de aki 20 éve ott végzett, azt mondja, hogy 20 éve is ugyanúgy nézett ki. Nem biztos, hogy ez jó. Nyilván megint azt mondom, hogy nem voltak ehhez feltételek megadva, nem volt ez prioritás, vagy nem volt ez célkitűzés. Én azt mondom, hogy a városnak van egy elég komoly térségi középiskolai hagyománya, ezt a hagyományt próbáljuk megőrizni, és próbáljuk meg fejleszteni. Már csak azért is, hogy minél több gyerek jöjjön ide Hajdúnánásra tanulni. Ráadásul én egy fontos dolgot szeretnék elkerülni, ami arról szól, hogy a gimnázium és a szakképzés az valami összebékíthetetlen történet. Én nem hiszek ebben. Én azt gondolom, hogy van olyan gyerek, akinek gimnáziumi képzésre van szüksége és van olyan gyerek, akinek pedig érdemes lenne szakképzésben részesülni, mert arra predesztinált. Szerintem az, hogy valaki szakképzésben részesül, az nem azt jelenti, hogy ő csak hármas alatti lehet, a gimnáziumi pedig csak hármas feletti. Én emlékszem rá, autószerelő szerettem volna lenni, de 3,7-el ide nem lehetett bekerülni autószerelőnek. És akkor azt mondták, jó fiam, legyél géplakatos. Jó, akkor leszek géplakatos. Nem biztos, hogy ez normális dolog, hogy aki ma szakmunkás, vagy szakképzésben részesül, az csak 2 egész valamennyi lehet. Ebben én nem hiszek. Én abban is hiszek, hogy jó képességű gyerekek is mehetnek, sőt hogyha van arra ambíciója, akkor menjen szakképzésbe, de annak a szakmának valamitől vonzónak kell lennie. Akkor azt kell látnia a gyereknek, hogyha ő elvégez egy szakmát, akkor azzal biztos megélhetése lesz. De ehhez ezt a munkát közösen kell elvégezni. És nem is biztos, hogy csak Nánáson kell elvégezni. Ennek az egész társadalomban kell a presztízisének valamelyest növekednie. De az a presztízis az attól fog növekedni, hogyha sok ilyen település lesz, mint Nánás, ahol akarnak azért tenni, hogy ez magasabb színvonalú legyen. Én ehhez szeretném a kollektívának a támogatását kérni, mert még egyszer hangsúlyozom, ülhettünk hátratett tett kézzel, de magától nem fog megjavulni ez a rendszer. Most itt van a lehetőség, amikor erről is beszélni kell, nyilván van egy nyugodt többség, ahhoz a testületben, hogy ezeket a döntéseket meghozzuk. Szakértők szerint van esélyünk arra, hogy pályázati pénzt tudjunk behozni a rendszerbe, és tulajdonképpen van idő arra, hogy ilyen egyeztetések alapján az az elképzelés, ami egy szakértői koncepcióra épül, az tudjon formálódni. Mert ez még nincs kész. Hogyha itt olyan dolgokkal fogunk szembesülni, amit nem vettünk figyelembe, vagy módosítást igényel, akkor én a magam részéről is azt mondom, hogy át fogjuk gondolni. De alapvetően, ami most köztudatban van határozati javaslatok, véleményünk szerint a sok egyeztetés után azt a célt szolgálja, hogy valami elinduljon a városban és maga az oktatás az jobb legyen, ezen belül a szakképzés pedig – vagy a középiskolai képzés, hogy ne csak a szakképzésről beszéljünk – a középiskolai képzés megőrizze, illetve erősítse azokat a térségi szerepét, ami tulajdonképpen most is van, de szeretnénk, hogyha ez még erősebb lenne. Elnézést, csak már itt belegabalyodok.

Ha van kérdés, akkor, van még idő. Annyi, hogy a szülők jönnek talán 6 órára. Nem gondolom, hogy minden kérdésre megválaszoltunk, nyilván van olyan, ami még kérdés.

Ujvárosy Tamás pedagógus

Első kérdésem az az lenne, hogy ezzel a március 1-jei költözéssel kapcsolatban. Ha jól hallottam ..... még nem is látta gyakorlatilag. Akkor azt jelenti, hogy tervek sincsenek kész. Minden épületben funkcióbővítés lesz. Építési engedély köteles. Ennek, míg megtervezik stb. lefut, az biztos, hogy márciusra nem tudnak ott semmilyen munkát elkezdni. Akkor miért kell nekünk márciusra kiköltözni onnan.

Szólláth Tibor polgármester úr

Ez egy jó kérdés. Én magam azt mondom, hogyha lehetőség van rá, akkor minél hamarabb kell kiköltözni. Ez nem egy köbevésett dátum, de ha van arra lehetőség, és erről beszélni kell. Nagyjából 900 fős volt ez az intézmény, amikor ebben az épületben elfért.

Két műszakos oktatási rendben.

Jó, jó. De erről beszélni kell. Nyilván ezeket is el kell mondani. És akkor – nyilván vannak itt olyan emberek, akik itt voltak akkor is - ez az iskola azt álmodta, hogy 1300-1400 gyerek fog lenni a két épületben. Most meg alig 600-an vannak. Ez azt jelenti, hogy azért nagy valószínűséggel lehet azon szűkíteni és nyilvánvalóan itt a fenntartási költségekben nem mindegy. De én ehhez nem fogok görcsösen ragaszkodni. Én a megoldást keresem, és azt mondom, hogyha nem március, nyilván meg kell nézni, hogy mikor lehet elkezdni azokat a munkálatokat, ami ehhez szükségeltetik. Én most azzal a tájékoztatással vagyok, hogy van ott egy tanműhely – ha jól tudom a varrodai tanműhely – amihez ragaszkodik az intézmény, hogyha lehet, akkor maradjon ott, mert elég komoly kialakítási költsége volt. De ez nem köbe vésett, hogy itt március 1-jén költözni kell. Arról szól, hogy van egy ilyen terv. De ezt még nyilvánvalóan át kell futni, mert hiszen maga a döntés az nagy valószínűséggel márciusban történik meg. Ha alkalmasnak fogja találni az építész azt az ingatlant – szerintem egyébként igen, nagyon sok oka nincs, hogy ne találja alkalmasnak – én azt kértem az intézmény vezetésétől, hogy próbáljuk meg azokat a szakipari munkákat lehetőség szerint elvégezni, amire ez az intézmény alkalmas, ezzel is magának az átalakítási költségeit csökkentve. Nyilvánvalóan ez nem fog ebből megvalósulni, nyilván ehhez elég jelentős kiegészítésre lesz szükség, de ez szerintem részletkérdés. És még ez nem kiforrott részletkérdés, hogy mikor kell költözni. Szerintem a határozati javaslatokban nincs ilyen, szóban hangzott el. Márciusban fog egyáltalán eldőlni az, a márciusi testületi ülésen, hogy mi lesz ennek az egésznek a vége. De hát addig végig kell venni az összes lehetőséget.

Bakó Sándor tagintézmény-vezető helyettes úr

Akkor én most részben válaszolnék Tamásnak is. Ugyanis igaz, hogy a döntés valószínűleg később fog megszületni, de ahhoz, hogy az épületben bennmaradó gyerekeknek a helye meglegyen – az SNI-nek – ahhoz ki kell onnan költözni legalább ott a 14-15-ös termekbe, hogy azokat rendbe tudjuk tenni, mert ha ott április 1-jével elindulhatnak a munkák például az emeleti részen, akkor ne maradjanak alattuk tanulók. Tehát arra is idő kell, hogy a 14-15-öst olyanra alakítsuk, hogy ott kicsik megtudják élni még ezt a hátralévő – ezen a telephelyen lévő – két-három hónapjukat. Tehát ezért volt az a március 1. Mert akkor márciusban ott kapna egy ablakcserét, kapna egy festést, meg valami alakítást, ami szükséges. És utána tudnának a kicsik átköltözni, és akkor lehet kezdeni a másik részét.

Szólláth Tibor polgármester úr

Ez részletkérdés, fontos részletkérdés, de részletkérdés.

Bakó Sándor tagintézmény-vezető helyettes úr

És akkor néhány szót a szakképzésről. Nagyon régen halljuk már, hogy nagyon fontos a szakképzés, meg hogy stratégiai kérdés, hát ez már a Gyurcsány-kormány idején is azt mondtuk, hogy a csapból az folyik. Csak igazából akarat, meg olyan lépések nem voltak, amik e felé irányultak. Mert mit kaptunk? Kaptunk egy újabb tantervet, egy újabb képzési rendszert, először jött a moduláris képzés, utána jött a 2+3-as, utána jött az, hogy na akkor az legyen 2+2-es, most legyen 3-as. Jó lenne már, hogyha országos szinten – mert meggyőződésem, hogy nagyon sok problémát nem itt fogunk tudni megoldani, hanem országos szinten – stabil lenne. És ebben igazából számíthatunk talán a kamarára, hogyha a kamara tényleg komolyan gondolja, hogy azokat a felügyeleti jogokat, amiket magára vállalt már kétszázötvenegynéhány szakmában, tényleg komolyan gondolja, és olyan szakembergárdát tesz mögé, aki ezt tudja is működtetni. Mert nem kis feladatot vett magára a kamara azzal (Török István: Ezért kell jönni az alulról jövő kezdeményezésnek, hogy mi a helyes, mi a jó.) Én akkor ezért mondom azt, hogy mi már azt várnánk, hogy mikor lesz egy stabilitás. Amikor azt mondják, hogy na gyerekek, akkor 10 évig így. Nem módszerre mondom, de legalább képzési rendszerre.

A másik a szakmunkás létnek a presztízse. Hát valóban nincs presztízse, de lassan már szakmunkás sincs. A kollegáim már tudják ezeket a számokat, már három éve ezeken lovagolok, hogy míg 1990-91-ben a 8. osztályt végzett tanulók 60%-a ment a szakképzésbe, a szakmunkásképzésbe, addigra ma ez a szám 22-25%. Ezért nincs. Ezek KSH adatok, ezeket be tudom bizonyítani. Valóban Németországban van presztízse. Csak Németországban a képzési rendszert is így alakítják ki, illetve ott is igaz az, ami nálunk igaz volt 1990-ben, hogy 60%-a a gyerekeknek szakmunkásképzésbe megy. De ugyanúgy nemcsak Németországban, hanem Európa, főleg Nyugat-Európa fele tekintve nagy része. Az más kérdés, hogy Kelet-Európa fele tekintve pedig a szakképzés még rosszabb helyzetbe van, mint itt. De mi úgy gondolom, hogy nem abba az irányba kellene, hogy tekintgessünk. Illetve hát ők tekintgetnek a mi irányunkba. És hogy ez a szakképzés megfelelő színvonalú legyen és a jelenlegi – várhatóan stabil – 3 éves képzési rendszer úgy néz ki, hogy 9.-ben iskolai tanműhelyben kell a gyerekeket foglalkoztatni. Tehát ezt a törvény kimondja, illetve pontosabban van egy olyan törvényi szabályozás, amely nem teszi lehetővé a 16 év alatti gyerekeknek a szerződés kötését tanuló szerződéssel, tehát nem tud kimenni gazdálkodó céghez. Ezért szükség van az iskolában a tanműhelyekre. Még azon felül is szükség van, mivel vannak olyan szakmák, amelyeknek a tanuló szerződéseit nem lehet csak a vállalatokra építeni, mert nincs. Nincs Hajdúnánáson jelenleg olyan építőipari vállalkozói vállalat, hogy egy egész kőműves csoportot ki tudjunk vinni tanuló szerződéssel. Nincs olyan asztalos kapacitás, hogy egy teljes csoportot ki tudjunk vinni. Nincs olyan festő kapacitás. Ez nemcsak Hajdúnánásra vonatkozik, hisz a 250-280 szakképzésben tanuló gyerekünk közül 70-en vannak kint tanuló szerződéssel vállalkozónál, vállalatnál. Ezek nemcsak Nánásiak, hanem Hajdúböszörmény, Hajdúdorog, Újfehértó, Debrecen. Jelenleg a városnak nincs, a város vállalkozóinak és vállalatainak nincs olyan szintű kapacitása, hogy ezeket a csoportokat egészében ki tudjuk tenni. Márpedig, ha az iskola felvette a tanulót, akkor biztosítania kell neki a gyakorlati képzést is, és ez pedig tanműhely nélkül nem megy. És az, hogy Bényei Sanyi úgy fogalmazott, hogy méltatlan körülmények között folynak a gyakorlatok, merthogy megnézte itt a kazánházat és megnézte a Békét. Valóban nem a 21. századi felszereltségű, de legalább van, 10 éve még nem is volt. Jól mondom? 3 éve sem volt. Ezt mi alakítottuk ki, igazából saját erőből, a saját gyerekeink csinálták, igazából talán még költségvetési pénzt is minimálisat használtunk hozzá. Az anyagköltség, még ezt se mindig. Tehát kell a gyakorlati műhely. Egyébként vannak

eszközeink, mert most már ugye a TISZK-en keresztül a képzési hozzájárulás felhasználása segítségével én úgy gondolom, hogy viszonylag jó gépparkunk van akár építős vonalon, akár faipari vonalon, akár gépészet vonalon tudjuk ezt mondani. Csak az építősöknél például nem tudjuk hova tenni. Én azt mondom, hogy kell, amennyiben nem a B épületben, akkor meg kell keresni azt a lehetőséget, akár nem a telephelyen, hanem a telephelyen kívül a városban, hogy hol lehet ezeket kialakítani. Tehát ez igazából nem kérdés, talán javaslat.

Szólláth Tibor polgármester úr

Én azzal zárnám, ha lehet, hogy nem kell, hanem meg lesz oldva. S ebben egészen biztos vagyok, hogy ez rendben lesz. Abban is egészen biztos vagyok, hogy ettől a létszámtól lényegesen több gyereket lehet elhelyezni a vállalkozásoknál. Ebben fogjuk kérni a Kereskedelmi és Iparkamara együttműködését és rövid időn belül olyan szakmai fórumot fogunk szervezni városi szinten, ahol meghívjuk a városban tevékenykedő szakiparral rendelkező vállalkozásokat, és keresni fogjuk annak a lehetőségét, hogy hogyan lehet őket arra ösztönözni, hogy ebben részt vegyenek. Illetve nyilvánvalóan keresni fogjuk annak a – itt a telephelyen belül kevésbé látom megvalósíthatóságát – de városon belül keresni fogjuk annak a lehetőségét, hogy hol és hogyan lehet megoldani, hogy olyan gyakorlati műhelyek legyenek, amelyek megfelelnek a mostani kor kihívásainak.

Én ezzel szeretném zární, és mondom nem az a jó szó, hogy kell, hanem meglesz. Ebben egészen biztos vagyok. Ebben viszont tényleg kérném ennek a kollektívának a támogatását, hogy közösen találjuk meg ezeket a megoldásokat.

Tóth Imréné gyógypedagógus

A zökkenőmentes évkézdés miatt szeretném kérdezni, hogy egyáltalán mikor kerül arra sor, hogy mi elköltözzünk oda, hogy egyáltalán kinek mi lesz majd a feladata, mert az öt nevelő két tanulócsoportha sok. Tehát szeretnénk azért tudni időben, hogy a fennmaradó kollegák, akikre esetleg a két csoportnál nem lesz szükség, azokkal mi lesz, mi lesz a feladatuk, egyáltalán lehet-e ezt tudni.

Szólláth Tibor polgármester úr

Örölnék, ha azt tudnám mondani, hogy így, meg így, meg így, meg így lesz. Ezt most nem tudom. Azt tudom, hogy márciusban lesz egy döntés, ami arról fog szólni, hogy ez az általános iskolai rész - az SNI-nek az általános iskolai része - az ebből az intézményből kikerül. Ez az első döntés. Utána arról kell majd dönteni, hogy hova pontosan, de a mostani cél az megjelöli, hogy hova foga kerülni. Tudom, hogy az az aggodalom, hogy azt a pedagógus létszámot önök is magasnak tartják. Szeretném azt jelezni, hogy ezen a héten bejelentkezett hozzánk a Polgári Kistérség, hogy szeretné tőlünk megvásárolni a Pedagógiai Szakszolgáltatást. Ami azt jelenti, hogy egy jelentős pedagógiai szakszolgálati tevékenység bővülés lesz, ami a továbbiakban azt hozhatja, hogy az intézményekben most is ilyen képesítésekkel rendelkező pedagógusokat tudjuk átvinni a pedagógiai szakszolgálatok területére. Ez még csak egy bejelentés volt részükről, nyilván ezt nekünk meg kell vizsgálnunk, hogy ez milyen feltételekkel jár. De én örölnék, hogyha ez a pedagógiai szakszolgálatnak nemcsak Hajdúdorog és Hajdúnánás, hanem ez jelenti Polgár, Folyás, Tiszagyulaháza, Újszentmargita és azt az egész térséget jelenti, azt jelenti nyilván itt utazótanárok lesznek, ez azt jelenti, hogy lesznek ilyen jellegű átlépési lehetőségek. De nyilván ez már olyan részletkérdés, amibe én most nem szívesen mennék bele.

Én azt gondolom, hogy az átköltözés nyilván a nyár. Nem lehet, nem szabad most év közben belenyúlni. A nyár lesz és a szeptemberi kezdés már ott lesz.

Tóth Imréné gyógypedagógus

Így is kétszer fogunk költözni, mert innen ki, onnan oda.

Szólláth Tibor polgármester úr

Elnézést kérek a kellemetlenségekért, de ilyen kellemetlenségek nélkül nem fog menni. Nyilvánvalóan én azokat a szülőket is megértem, akik mondjuk azt mondják – a Bocskais gyerekek szüleiként – hogy nekik meg el kell költözniük. De valahol el kell kezdeni és abban meg azt a jó hírt tudom mondani, hogy ha a jó Isten erőt ad hozzá meg egy sikeres pályázatot, akkor felújítjuk a Bocskai iskolát, de úgy, hogy ott tulajdonképpen csak a falak maradnak a régiek és ott az égvilágon minden fel lesz újítva.

Azt hiszem, tiszteljük meg a szülőket azzal, hogy ők kerülhetnek sorra.

Köszönöm mindenkinek a részvételt.

K.m.f.

Lónyainé Oláh Magdolna
Lónyainé Oláh Magdolna
jegyzőkönyvvezető

Papné Fülöp Ildikó
Papné Fülöp Ildikó
tagintézmény-vezető

JELENLÉTI ÍV

a 2011.02.02-én megtartott alkalmazotti értekezletről

Hajdúnánás Város tervezett közoktatási átszervezésével kapcsolatban

1. Bakó Sándor
2. Balogh Lászlóné
3. Bereczki Krisztina
4. Berkes Ildikó
5. Csuka László
6. Cserép Tibor
7. Csuka Zsolt
8. Csukáné Csöri Kornélia
9. Dézsiné Orosz Klára
10. Dobos Attila
11. Eszenyi Sándor
12. Fábián Antal
13. Fekete Zsigmondné
14. Ferenczi Tünde
15. Girus Gábor
16. Hernyák Gábor
17. Horváth Tamara
18. Ilyés Lajos
19. Juhász Tamás
20. Kára István
21. Kathy István
22. Kertész Attila
23. Kiss Miklós
24. Kiss Tibor
25. Kiss Zsolt
26. Kola Sándor
27. Koláné Károlyi Andrea
28. Koroknai Zoltán
29. Kórikné Magi Zsuzsa
30. Kovács Anita
31. Lakatos Attila
32. Lesnyiczky László
33. Lónyainé Oláh Magdolna
34. Lukács Gáborné
35. Martinek Miklósné
36. Majoros Zoltánné
37. Malyik Józsefné
38. Mráz Erzsébet Irma
39. Nagy Attila
40. Nyakó Antal
41. Nyakó Antalné
42. Orosz Róbert
43. Ötvösné Kéki Piroska
44. Pappné Draviczky Marianna
45. Papp György
46. Pappné Fülöp Ildikó
47. Papp Zoltán
48. Pauszné Bodnár Beáta
49. Pocsai György
50. Pocsainé Posta Csilla
51. Pusztai Sándor

Bakó Sándor
Balogh Lászlóné
Bereczki Krisztina
Berkes Ildikó
Csuka László
Cserép Tibor
Csuka Zsolt
Csukáné Csöri Kornélia
Dézsiné Orosz Klára
Dobos Attila
Eszenyi Sándor
Fábián Antal
Fekete Zsigmondné
Ferenczi Tünde
Girus Gábor
Hernyák Gábor
Horváth Tamara
Ilyés Lajos
Juhász Tamás
Kára István
Kathy István
Kertész Attila
Kiss Miklós
Kiss Tibor
Kiss Zsolt
Kola Sándor
Koláné Károlyi Andrea
Koroknai Zoltán
Kórikné Magi Zsuzsa
Kovács Anita
Lakatos Attila
Lesnyiczky László
Lónyainé Oláh Magdolna
Lukács Gáborné
Martinek Miklósné
Majoros Zoltánné
Malyik Józsefné
Mráz Erzsébet Irma
Nagy Attila
Nyakó Antal
Nyakó Antalné
Orosz Róbert
Ötvösné Kéki Piroska
Pappné Draviczky Marianna
Papp György
Pappné Fülöp Ildikó
Papp Zoltán
Pauszné Bodnár Beáta
Pocsai György
Pocsainé Posta Csilla
Pusztai Sándor

52. Pusztainé Máró Irén
53. Révész Istvánné
54. Soltész István
55. Szabó Zoltán
56. Szabóné Váradi Ildikó
57. Szalka János
58. Szepesiné Huri Hilda
59. Tarné Kovács Andrea
60. Tímári Miklós
61. Toronyai Istvánné
62. Tóth Imréné
63. Tóth Lajos
64. Tupicza György
65. Ujvárosy Tamás
66. Varga László
67. Varga Lászlóné
68. Varga Zsoltné

Puskás István
 Révész István
 Soltész István
 Szabó Zoltán
 Szabóné Váradi Ildikó
 Szalka János
 Szepesiné Huri Hilda
 Tarné Kovács Andrea
 Tímári Miklós
 Toronyai Istvánné
 Tóth Imréné
 Tóth Lajos
 Tupicza György
 Ujvárosy Tamás
 Varga László
 Varga Lászlóné
 Varga Zsolt

JELLENLÉTI ÍV

a 2011.02.02-án a Csiha Győző Tagintézményben megtartott diákönkormányzati értekezletről
Hajdúnánás város tervezett közoktatási átszervezésével kapcsolatban

1. Csengeri Nikolett 10.A

.....Csengeri Nikolett.....

2. Hágen Viktor 10.A

.....Hágen Viktor.....

3. Keserű Gábor 9.A

.....Keserű Gábor.....

4. Pándi Lajos 9.A

.....Pándi Lajos.....

5. Szekeres Fanni 10.A

.....Szekeres Fanni.....